

РЕШЕНИЕ

№ 20447

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2767** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 5482 от 19.12.2024 г., постановено по административно- наказателно дело № 11140/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № КПК - НП - 177 от 02.07.2024 г., издадено от А. С., за председател на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), с което на основание чл. 115, ал. 1 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК) на Р. П. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО) чрез процесуалния му представител - юрк. Ц., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивната инстанция неправилно е преценила приложените и събрани по преписката доказателства.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрисконсулт Ц., която поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Р. П. К., се представлява от адв. К., която оспорва касационната жалба по

съображения изложени в писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Към 06.10.2023 г., когато е влязъл в сила Закон за противодействие на корупцията (ЗПК) Р. П. К. е заемал длъжността управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД.

При извършена в дирекция „Публичен регистър“ на КПК проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПК да подават декларации за имуществено и интереси, Д. Л. – инспектор в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК установила, че Р. П. К., като лице заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗПК, не е подал декларация по образец на основание чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК в едномесечен срок от влизане на ЗПК в сила - до 06.11.2023 г.

За така установеното на Р. П. К. е съставен АУАН № КПК-ПР-529/ 05.02.2024 г. за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, въз основа на който е издадено НП № КПК-НП-177 от 02.07.2024 г., с което на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК му е наложена глоба в размер на 1 600 лв.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че към 06.10.2023 г. (датата на влизане в сила на Закона за противодействие на корупцията) Р. П. К. вече е заемала длъжността управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД, следователно с влизане в сила на ЗПК за него не е възникнало задължение по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК, тъй като подаването на декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК е дължимо в едномесечен срок от заемането на съответната публична длъжност, а не от влизане в сила на ЗПК по отношение на лицата, заемащи такива длъжности от преди влизане в сила на разпоредбите на ЗПК. С оглед горното СРС приема, че Р. К. не е извършил от обективна и субективна страна нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Касационният съд споделя изтъкнатите във въззивното решение мотиви за неправилно приложение на материалния закон.

Към 06.10.2023 г. (датата на влизане в сила на ЗПК) Р. П. К. е бил управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД с едноличен собственик на капитала Министерство на здравеопазването, от което следва, че е имал качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК. В съставения АУАН е посочено, че Р. П. К. е задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, но тази нередовност е преодоляна по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, доколкото в НП ясно е посочено, че Р. П. К., управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД, е задължено лице по

чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК.

Съгласно чл. 52, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (обн. в ДВ. бр.84/06.10.2023г., в сила от същата дата - 06.10.2023г.) лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

В случая Р. П. К. е заемала длъжността управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД преди датата на влизане в сила на ЗПК. След като Р. К. е имал качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК, то с влизане в сила на ЗПК за него не е възникнало задължение по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК, тъй като подаването на декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК е дължимо в едномесечен срок от заемането на съответната публична длъжност, а не от влизане в сила на ЗПК по отношение на лицата, заемащи такива длъжности от предходен момент. Предвид това правилно СРС приема, че нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК в случая не е извършено.

В настоящия случай намира приложение разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, съгласно която задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52. Към 06.10.2023 г. Р. П. К. вече е заемал длъжността управител на „БУЛ БИО – НЦЗПБ“ ЕООД и за него не е възникнало ново задължение за първоначално деклариране на имущество пред Комисията, при условията и по реда на новия закон.

Настоящия касационен състав споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени процесното наказателно постановление, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение № 5482 от 19.12.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав по н.а.х.д № 11140/ 2024 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

